

och innebär naturligtvis en styrka. Likväl skulle jag i detta sammanhang vilja framkasta den frågan, huruvida man under alla förhållanden bör ivrigt söka tillvarata alla möjliga motiv ur koralen och utnyttja dessa i så många lägen som möjligt. De gamla mästarna togo gärna hela melodien i följd och skapade därav en mera eller mindre lång och mera eller mindre lärd — ofta mycket lärd — sats. Och de nya? En del följa de gamla spåren, en del koncentrerar sig på ett enda motiv o. s. v. Utan att precis vilja förorda en kongress — det vore ju eljes "tidsenligt"? — för dryftande av detta spörsmål, kunde man ju hava saken i tankarne och vid passande tillfälle diskutera ärendet.

Man må känna sig tacksam för utg:s försynthet mot de gamla goda reglerna för kontrapunktiskt arbete. I vår så "utvecklade" tid kan man nästan frukta vad som helst. Det är icke alls länge sedan en anmälare säger om ett verk, som vill vara kyrkligt, att det har litet eller intet gemensamt med vad hittills gällt för att vara kontrapunkt. Nu gäller det få det att skrika så hårt som möjligt. Huru förnämliga, ja man vilje säga *härliga* äro icke då de "gamles" dissonanser! (Det må tillåtas mig påvisa ett enda ställe blott, en enda takt ur det här ifrågavarande arbetet, som klart bestyrker detta: n:r 4, sjunde takten, upptakten, förstås, oräknad.)

Kromatik av *det* slag som vi i dessa "studier" finna på ett eller annat ställe, ss i första takten av n:r 36, borde helst icke förekomma i kyrklig musik — en-

ligt *min* mening, icke heller sådana "känsliga ackord" som begynnelseackordet i var och en av de tvenne sista takterna före sluttakten av n:r 4.

Och så ännu en sak, innan jag avslutar min anmälan. Det gäller den då och då uppträdande anticiperingen i någon stämma av en efterföljande ton, vanligen för att förebygga en kvintparallel. Se på n:r 5, 6:e taktens altstämma och 13:e och 19:e takternas tenorstämma! Jag riskerar kanske blamera mig genom detta påpekande, ty saken är ju tillåten och framför allt praktiserad. Men jag tar risken. Ty en dylik "fortskridning" bör *undvikas*. Jag har mycket lättare fördra en kvintparallel — åtminstone i vissa fall. Att jag är så känslig på denna punkt beror möjligen till en del därav, att då jag vid unga år — för mera än ett halvt århundrade sedan! — skrev något litet för den danske musikern Carstensen, jag ideligen blev påmind om vikten av en god, naturlig fortskridning i resp. stämmor.

Vad jag här fått säga i anslutning till eller i anledning av dessa "studier", är icke ämnat vara och får icke fattas som kritik i egentlig mening. Långt ifrån. Anmälaren har blott velat begagna det lägliga tillfället framhålla ett och annat som kanske kunde bli föremål för eftertanke, för "studier".

Jag finner mig föranlåten ännu en gång påpeka, huru högt jag värderar det sålunda anmälda verket och önskar till sist, att det måtte finna den spridning och användning, jag anser det så väl förtjäna. John Morén.

Meddelanden.

Kyrkosångsmötet i Örebro. Sjunde allm. svenska kyrkosångsmötet i Örebro 17—20 oktober omfattas från alla håll med ytterst livligt intresse och torde komma att få betydande omfattning både vad beträffar program och deltagande från såväl sångare som andra mötesbesökare. Från början ansåg man sig böra begränsa sångarnas antal till c:a 800, men sedan det visat sig att inkvarteringsbyråen var i stånd att härbergära betydligt större antal, har man kunnat tillmötesgå inkomna önskemål om deltagande i så gott som obegränsad omfattning.

K. M:t har anslagit 2,000 kr. som bidrag för bestridande av kostnaderna

för denna kyrkosångshögtid, och Örebro kommer förvisso att göra allt för att värdigt genomföra densamma.

Sveriges Kyrkosångsförbunds Centralråd kommer jämlikt beslut vid ordinarie sammanträdet i Stockholm sistlidna januari att sammanträda i Örebro vid kyrkosångsmötet. Sammanträdet hålles fredagen den 17 oktober kl. 9.30 e. m. å Olaus-Petri pastorsexpedition. Som ärenden förekomma: anordnande av musikaliska fortbildningskurser, förbundets anslutande till Svenska Kyrkans Bildningsförbund, tid för nästa kyrkosångsmöte, stärkande av tidningen "Kyrkosångsförbundets" ställning. Sekreterarens avsägelse.